31.05.2026 – త్రిత్వైక సర్వేశ్వరుని మహోత్సవం – సంవత్సరం A

నిర్గమకాండము 34, 4-6. 8-9; 2 కొరింథీయులకు 13, 11-13; యోహాను 3, 16-18

ముఖ్యమైన భావం

(Red Thread): ఏకాంతం ("నేను మాత్రమే") నుండి పవిత్ర త్రిత్వ ప్రేమసంబంధ సహవాసం ("నేను మరియు నీవు") వైపు ప్రయాణం

ప్రారంభకథ

ఒక పాత కథ ఉంది. ఒక నిపుణుడైన నిర్మాణకారుడిని ఒక లోతైన లోయపై పెద్ద వంతెన నిర్మించమని అడిగారు. పనిని ప్రారంభించే రోజున, కార్మికులు త్వరగా వచ్చి, ఉత్సాహంగా పని మొదలుపెట్టడానికి సిద్ధమయ్యారు. కొందరు కొలుస్తున్నారు, కొందరు పనిముట్లు ఎత్తుతున్నారు, ఇంకొందరు ప్రణాళికల గురించి చర్చిస్తున్నారు.

కానీ ఆ నిపుణుడు మాత్రం చాలా సేపు మౌనంగా నిలబడ్డాడు. చివరకు ఒక కార్మికుడు అడిగాడు: "మనము ఎందుకు ప్రారంభించటం లేదు?"

ఆ నిపుణుడు సమాధానమిచ్చాడు: "ఈ వంతెన ఎవరి కోసం అనేది మనకు యింకా అర్ధం కావడం లేదు . అది **అర్థమైతే** ,

మనం బలమైనదాన్ని కట్టవచ్చు"

అప్పుడే అతను తన తల వంచి, మొదటి రాయి వేయడానికి ముందు ఒక చిన్న ప్రార్థన చేశాడు.

ఆ చిన్న విరామం అన్నింటినీ మార్చింది. పని ఇక కేవలం నిర్మాణం కాదు—అది ఒక ధ్యేయం, ఒక దిశ, ఒక అర్థం అయింది.

బహుశా—అంతగా ఆలోచించకుండా—మనమూ ఈరోజు మన ప్రార్థనను సిలువ గుర్తుతో ప్రారంభించాము. అయినప్పటికీ, ఆ సాధారణ సంకేతంలోనే మన విశ్వాసమంతటి రహస్యం దాగి ఉంది.

తండ్రిలో మనం ఆకాశమును, భూమిని, మొక్కలను, జంతువులను మరియు మనుష్యులను సృష్టించిన సృష్టికర్తను స్తుతిస్తున్నాము. కుమారునిలో మనం మన సహోదరుడిని గుర్తిస్తున్నాము, ఆయన పాపము తప్ప అన్ని విషయాలలో మనుష్యజీవితాన్ని పంచుకున్నాడు. పరిశుద్ధాత్మలో మనం పరామర్శకుడిని, దేవుని శ్వాసను ఆహ్వానిస్తున్నాము; ఆయన తండ్రి కుమారునిలో మనకొరకు చేసిన వాటిని మనకు గుర్తుచేసి, సంపూర్ణ సత్యములోనికి నడిపిస్తాడు.

ఈరోజు మనం ఈ రహస్యములో మరింత లోతుగా ధ్యానం చేయబోతున్నాం: ఒక దేవుడు—దూరంగా లేని, దగ్గరగా ఉన్న; ఏకాంతంలో లేని, సహవాసంలో ఉన్న; మౌనంగా లేని, మాట్లాడే, మనలను సంబంధములోనికి ఆహ్వానించే ప్రేమగా ఉన్న దేవుడు.

మనము కేవలం మనకోసమే జీవించిన సందర్భాలను, మన జీవితం దేవుని నామములో ప్రారంభమై, ఆయనలోనే ముగుస్తుందని మరచిపోయిన సందర్భాలను గుర్తుచేసుకొని క్షమాపణ కోరుదాం.

ప్రసంగం (హోమిలీ)

ఒక ప్రయాణికుడు ఒక ప్రశాంతమైన గ్రామం అంచున ఒక వృద్ధ రైతును కలిసిన కథను చెప్పాడు. ప్రతి ఉదయం, సూర్యుడు ఉదయించే ముందు, ఆ రైతు తన పొలం గుమ్మం దగ్గర నిలబడి, తన టోపీ తీసి, సాదాసీదాగా ఇలా చెబుతాడు: “దేవుని నామములో.” తరువాత అతను తన పనిని ప్రారంభిస్తాడు.

ఒక రోజు ఆ ప్రయాణికుడు అతనిని అడిగాడు: “మీరు ప్రతి ఉదయం ఇలా ఎందుకు చెబుతారు?”

రైతు నవ్వి ఇలా సమాధానమిచ్చాడు: “ఈ పొలం నాదొక్కటే కాదు, ఈ రోజు నాదొక్కటే కాదు, నా బలం కూడా నాదొక్కటే కాదు. నేను ఆయన నామములో ప్రారంభిస్తే, నేను ఎవరి జీవితం జీవిస్తున్నానో గుర్తుంచుకుంటాను.”

ఆ సరళమైన వాక్యం—“దేవుని నామములో”—ఇదే ఈరోజు మన ప్రారంభం. ఎందుకంటే ప్రతి సారి మనం కూడి ప్రార్థించినప్పుడు, మనం కూడా అదే మాటలతో ప్రారంభిస్తాము:

“పిత, పుత్ర , పరిశుద్ధాత్మ నామములో.”

మనము ఇది అంతగా తరచుగా చెబుతాము కాబట్టి అది ఒక అలవాటుగా మారిపోవచ్చు. అయినప్పటికీ, ఆ కొన్ని మాటలలోనే మన విశ్వాసములోని గొప్ప రహస్యం ముందుకు వస్తుంది: అత్యంత పవిత్ర త్రిత్వం.

ఒక యువ సెమినేరియన్ ఒకసారి ఒక సరదా సంఘటనను పంచుకున్నాడు. ఒక మఠంలో భోజన సమయంలో, అతను వినికిడి తక్కువగా ఉన్న ముగ్గురు వృద్ధ సన్యాసులతో కూర్చున్నాడు. వారి సంభాషణ ఉత్సాహంగా, ఆనందంగా కనిపించింది—కానీ కొంతసేపటికి అతనికి ఒక విచిత్రమైన విషయం అర్థమైంది: ప్రతి సన్యాసి పూర్తిగా వేరే విషయం గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. అయినప్పటికీ, ప్రతి ఒక్కరూ తాము అర్థమయ్యామని భావించారు!

తరువాత వారు తాము ఒకే విషయం గురించి మాట్లాడలేదని తెలుసుకొని నవ్వుకున్నారు.

కొంతవరకు, మనం దేవుని గురించి మాట్లాడే విధానం కూడా అలాగే ఉంటుంది. మనం ఒకే పదం—“దేవుడు”—ఉపయోగిస్తాము. కానీ నిజంగా మనం ఏమి అర్థం చేసుకుంటున్నాం? ఆయనను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలమా?

ఒక చిన్న పిల్లవాడు ఒకసారి ఉపదేశిని అడిగాడు: “దేవుడు ఒకడే అయినా ఒకేసారి ముగ్గురు ఎలా అవుతాడు?” ఉపదేశి అనేక విధాలుగా వివరించడానికి ప్రయత్నించాడు, కానీ చివరకు అంగీకరించాడు: “చివరికి, అది ఒక రహస్యం.”

ఆ నిజాయితీ చాలా ముఖ్యమైనది. ఎందుకంటే మనం దేవునిని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగితే, ఆయన దేవుడు కాడు.

సెయింట్ ఆగస్టిన్ దీనిని బాగా అర్థం చేసుకున్నాడు. సముద్ర తీరంలో నడుస్తూ త్రిత్వాన్ని గ్రహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు, ఒక చిన్న పిల్లవాడు సముద్రపు నీటిని ఇసుకలోని చిన్న గుంతలో పోస్తున్నట్లు అతను

చూశాడు. “అది అసాధ్యం,” అని ఆగస్టిన్ అన్నాడు. అప్పుడు ఆ పిల్లవాడు సమాధానం ఇచ్చాడు: “మీ మనస్సులో దేవుని సరిపెట్టడం కూడా అంతే అసాధ్యం.”

మనము కూడా ఆ పిల్లవాడిలా ఉన్నాము. మనము సముద్రాన్ని ఒక బిందెలో పోయలేము. మనము దేవునిని పూర్తిగా గ్రహించలేము.

అయితే—ఇదే అందమైన విషయం—మనము చీకటిలో వదిలిపెట్టబడలేదు.

దేవుడు మనకు దగ్గరయ్యాడు.

ప్రతి వారం తన పిల్లల నుండి లేఖలు అందుకునే ఒక వృద్ధుడిలా—సాధారణ మాటలతో కూడినవి అయినప్పటికీ ప్రేమతో నిండినవి—అలాగే దేవుడు కూడా మనకు “రాసాడు,” ఇంకుతో కాదు, తన కుమారుని ద్వారా. యేసు క్రీస్తులో దేవుడు మనతో మాట్లాడుతున్నాడు. ఆయన తనను మనకు చూపిస్తున్నాడు.

అయితే ఆయన ఏమి వెల్లడిస్తున్నాడు?

దూరంగా ఉన్న ఒక శక్తిని కాదు. ఒంటరిగా ఉన్న ఒక అధికారాన్ని కాదు.

కాని ప్రేమసంబంధ సహవాసాన్ని: తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మ.

బహుశా త్రిత్వాన్ని అర్థం చేసుకునే సరళమైన మార్గం నిర్వచనాల ద్వారా కాదు, అనుభవం ద్వారా.

గాలిని ఆలోచించండి. దానిని మనం చూడలేము, కానీ దాని ప్రభావాలను చూస్తాము—చెట్లు కదలడం, ఆకులు కదలడం, మన ముఖంపై తాకే గాలి.

అలాగే దేవుడు కూడా.

మనము ఆయనను నేరుగా చూడకపోయినా, ఆయనను అనుభవిస్తాము:

- తండ్రిగా—మనకు జీవం ఇచ్చేవాడు
- కుమారునిగా—మనతో కలిసి మన మార్గంలో నడిచేవాడు

- పరిశుద్ధాత్మగా—మనలో నివసించి మనకు బలం ఇచ్చేవాడు

ఒక చిన్న బాలుడు రాత్రి చీకటిలో భయపడి మేల్కొని ఉన్నాడు. ప్రతి నీడ అతనికి భయంకరంగా అనిపించింది. అప్పుడు అతని తండ్రి వచ్చి అతని పక్కన కూర్చుని ఇలా అన్నాడు: "నేను ఇక్కడ ఉన్నాను." చీకటి పోలేదు—కానీ భయం పోయింది.

ఇదే తండ్రి దేవునిపై విశ్వాసం.

యేసు కుమారునిలో, దేవుడు మనకు పైగా మాత్రమే కాదు—మనతో కూడ ఉన్నాడు. ఎమ్మావుకు వెళ్తున్న శిష్యుల వలె, మనం ఆయనను ఎల్లప్పుడూ గుర్తించకపోయినా, ఆయన మన సంతోషాల్లో, కష్టాల్లో మనతో నడుస్తున్నాడు.

మరి పరిశుద్ధాత్మ? ఆయన మనలో ఉన్న దేవుడు.

ఒక చిన్న పరిషత్తులో గొడవలు, నిరుత్సాహం ఉండేవి. ప్రజలు తగువులు పెట్టుకున్నారు, దూరమయ్యారు, ఆశ కోల్పోయారు. తరువాత కొందరు కలిసి ప్రార్థించడం ప్రారంభించారు, వినడం ప్రారంభించారు, క్షమించడం ప్రారంభించారు. మెల్లగా, ఏదో మార్పు వచ్చింది. కొత్త జీవం, కొత్త ఆనందం పుట్టింది.

ఇదే పరిశుద్ధాత్మ యొక్క నిశ్శబ్ద కార్యం.

కానీ మనం తరచూ ఇంకొక "త్రిత్వం" ప్రకారం జీవిస్తాము. దానిని "త్వరిత త్రిత్వం" అని చెప్పవచ్చు:

నేను, అన్నీ, ఇప్పుడు.

ఒక వ్యాపారి ఇలా అన్నాడు: "నేను అన్నీ సాధించాను—విజయం, సంపద, గౌరవం. కానీ ఒక సాయంత్రం నాకు తెలిసింది—దానిని పంచుకునే వారు ఎవరూ లేరు. నా జీవితమంతా 'నేనే ముందుగా' అని చెప్పాను, ఇప్పుడు మిగిలింది నేనే."

ఇది దేవునికి పూర్తి విరుద్ధం.

దేవుడు ఏకాంతం కాదు—సంబంధం.
దేవుడు స్వార్థం కాదు—స్వీయదానం.

ప్రారంభ క్రైస్తవులు త్రిత్వాన్ని ఒక దివ్య “నృత్యం” గా కూడా వర్ణించారు—తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మ ప్రేమలో ఇచ్చిపుచ్చుకునే నిత్య చలనం. ఈ “నృత్యం” మూసివేయబడినది కాదు. అది తెరవబడినది. అది మనల్ని లోపలికి ఆహ్వానిస్తుంది.

అందుకే త్రిత్వం కేవలం విశ్వసించాల్సిన విషయం కాదు—జీవించాల్సినది.

మార్టిన్ బూబర్ ఒకసారి ఇలా అన్నాడు: “నిజమైన జీవితం అంతా సన్నిహిత కలయిక.” మనం మనలోకి మూసుకుపోవడం ద్వారా కాదు, ఇతరులకు మనల్ని తెరవడం ద్వారా మన నిజమైన స్వరూపాన్ని పొందుతాము.

ఒక తల్లి తన అనారోగ్యంతో ఉన్న బిడ్డ పక్కన రాత్రంతా కూర్చుంటుంది. ప్రతిఫలం లేదు, గుర్తింపు లేదు—అయినప్పటికీ, ఆ క్షణంలో ఆమె దేవుని జీవితం జీవిస్తోంది.

లేదా, సంవత్సరాలుగా మాట్లాడుకోని ఇద్దరు వ్యక్తులను ఆలోచించండి. కలిసి పని చేయమని చెప్పబడినప్పుడు, వారు ఇష్టంలేకుండా ప్రారంభించారు. కానీ మెల్లగా, వినడం ద్వారా, చిన్న చిన్న సంకేతాల ద్వారా, ఏదో మారింది. చివరికి వారిలో ఒకరు అన్నారు: “మనం ప్రత్యర్థులుగా ప్రారంభించాము, కానీ సహోదరులుగా ముగించాము.”

ఇదే త్రిత్వం కార్యం.

కృప, ప్రేమ, సహవాసం—ఇది కేవలం ధర్మశాస్త్రం కాదు. ఇది జీవన విధానం.

మనం ఈ రహస్యాన్ని ప్రతి రోజూ తాకుతున్నాము—చాలా సార్లు ఆలోచించకుండా.

ప్రతి సారి మనం సిలువ గుర్తు చేసేప్పుడు.

ఒక తల్లి ప్రతి రాత్రి తన బిడ్డ నుదుటిపై సిలువ గుర్తు వేసేది

ది. ఆ బిడ్డకు ధర్మశాస్త్రం అర్థం కాలేదు. కానీ అతనికి ఒక విషయం తెలుసు: “నేను ప్రేమించబడ్డాను. నేను సురక్షితుడిని.”

సంవత్సరాల తరువాత, జీవితంలో కష్టాలను ఎదుర్కొంటున్నప్పుడు, అతను ఇలా అన్నాడు: "నాకు దారి కనిపించకపోతే, నేను సిలువ గుర్తు చేస్తాను—అప్పుడు నేను ఒంటరిగా లేనని తెలుసుకుంటాను."

ఎందుకంటే ఆ చిన్న సంకేతంలో మనం అన్నీ చెబుతున్నాము:

తండ్రి నామములో—మనలను సృష్టించి, కాపాడుతున్నవాడు.
కుమారుని నామములో—మనతో కలిసి నడుస్తున్నవాడు.
పరిశుద్ధాత్మ నామములో—మనలో నివసిస్తున్నవాడు.

చివరగా ఒక కథ ఉంది.

ఒక వృద్ధ మహిళ ప్రతి సాయంత్రం తన కిటికీ దగ్గర కూర్చుని, ఆకాశాన్ని చూస్తూ ఇలా చెప్పేది: "మహా దేవా, నేను నిన్ను స్తుతిస్తున్నాను." ఒకరు ఆమెను అడిగారు: "మీకు దేవుని గురించి అన్నీ అర్థమయ్యాయా?"

ఆమె నవ్వుతూ ఇలా చెప్పింది: "లేదు. కానీ ఆయన ప్రేమను నేను చాలానే అనుభవించాను—అందుకే నేను ఆయనను స్తుతిస్తున్నాను."

ఇదే ఈ పండుగ యొక్క హృదయం.

మనకు అన్నీ అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.
మనము ఈ రహస్యాన్ని పరిష్కరించమని అడగబడలేదు.
మనము దానిని జీవించమని ఆహ్వానించబడ్డాము.

కాబట్టి, బహుశా రేపు ఉదయం, ఆ వృద్ధ రైతులా, మనము కాసేపు ఆగి ఇలా చెప్పవచ్చు:
"దేవుని నామములో."

మరియు దానికి అర్థం ఇవ్వవచ్చు. ఎందుకంటే, చివరికి, పవిత్ర త్రిత్వ రహస్యం పరిష్కరించాల్సిన సమస్య కాదు—జీవించాల్సిన జీవితం; ప్రేమతో కూడిన జీవితం.

పిత,పుత్ర, పరిశుద్ధాత్మ నామమున. ఆమేన్.

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.